

om det vil gaa med til noget saa forvovent som at henviſe dette Forſlag til Finantsudvalget — jeg bruger med Forſæt det Ord, ſom det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Zngerſlev) brugte, thi han tilſtod, at det Forſlag, han havde ſaaet Finantsudvalget til ſaa glimrende at gaa med til, var forvovent, og jeg henſtiller nu til de øvrige Medlemmer af Finantsudvalget, om de kunde ønske at gaa med til noget ſaa forvovent ſom det at faae den ene Lønningslov efter den anden ind i Finantsudvalget; thi vilde det faae de Følger, ſom man har ſet med Henſyn til Poſtbudenes Lønninger, ſaa kunde det godt være, at man kunde komme til de Millioner, ſom det ærede Medlem fra Vørø (Steinstrup) talte om. Jeg indrømmer, at der kunde være nogen Sandsynlighed derfor efter de Udtalelſer, vi have hørt fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds; thi naar han først er kommen til at ſtaa paa et Standpunkt, ſaa ſiger jeg, at ſaa veed man ikke, hvor han ender. Jeg tillader mig alſaa at være imod dette tillede Forſlag.

Berg: Jeg forſtaar ikke det ærede Medlem, der ſidſt talte. Han har jo Flertal i Finantsudvalget, og jeg synes, at, hvis han har nogen Tillid til det, maa han ſtole paa, at denne Sag kunde være i gode Hænder ogſaa i Finantsudvalget. Jeg ſkulde ikke have ſtottet noget Forſlag i denne Henseende eller overhovedet indladt mig i nogen Diskuſſion derom, derſom der ikke var fremkommet den efter min Mening temmelig leſfindige Bemærkning angaaende den ſamlende Indſtilling fra hele Finantsudvalget om Poſtbudene. Jeg ſiger fremdeles, at derſom der havde været nogen ſaadan Forbindelſe mellem Lønningslovene og dette Forſlag, at der ſkulde reſultere et Par Millioners Udgiſt for Statskaſſen, hvis man vedtog dette Forſlag, ſaa maatte de tre meget ærede Medlemmer af Lønningsudvalget, der ſom Medlemmer af Finantsudvalget have tiltraadt Forſlaget, og i Særdeleshed den ærede Ordfører (Lauher), i den Henseende have veiledet os enſoldige Menneſter, der ikke ſaalebes ere inde i diſe Lønningsberegninger ſom det ærede Lønningsudvalg, der nu i 2 Aar har drøftet diſe Sager og arbeidet med Damp, altid havt Dampen oppe, fuld Damp — vi kunde jo godt komme til at tage feil, vi kunde jo ganſke ſimpelt ſe paa diſe rødklædte Menneſter og ſige ſom ſaa: En Mand har den Beſtilling at være Poſtbud; jeg gaar ikke op ad ret mange Trapper om Dagen, men jeg ſiger kun til mig ſelv, at ſkulde jeg have den Gjerning, ſom en ſaadan Mand har — og jeg er ikke ganſke ſikker paa, at det ikke gaar flere af de ærede Medlemmer ligesom mig — og begynde med en Lønning for den Gjerning, ſom her forlanges, af 800 Kr. og efter 20—30 Aars Tjenefte i denne Beſtilling gaa op til 1400 Kr.,

ſaa vilde jeg ikke finde en ſaadan Lønningsmaade for høi. Jeg ſer ganſke ſimpelt paa denne Sag, og den Betydning, det har for vort Lands Poſtvæſen, at denne betroede Gjerning er i gode Hænder, og ſaa ſiger jeg ſimpelthen: Denne Gjerning, godt beſørget, er denne lille Løn værd, og ſaa ſpørger jeg ikke de Herrer om Konſekventſerne, iſær naar jeg tror, at der foreligger en Miſforſtaeſſe i Bedømmelſen af Gjeringen. De Herrer tro, at fordi f. Ex. En hedder Poſtexpedient og en anden Poſtbud, ſkulde Lønningerne abſolut have den Skala, at Poſtexpedienten ſkal begynde i en af de øverſte Lønningsklasser, ſom Poſtbudet ender med. Nei, mine Herrer, det er en ren Miſforſtaeſſe; fordi en ung Mand paa en 20—30 Aar, der ikke nær har en ſaa anſtrengende Gjerning, er klædt i en lidt finere Frakke, derfor behøver han ikke at begynde ſin Stilling med den Lønning, hvormed den ældre velſjente Mand ender. Det er lige ſaa lidt nødvendigt ſom det er nødvendigt i militære Lønningslove, for at gjøre en Sammenligning, at Sekondlieutenanten begynder, hvor Stabsſergenten ender. Underofficererne maa have en vis Skala for ſig ſelv, ſaa at de, inden de ere helt udſludte, kunne tjene ſig op til en Lønning, ſom de med Familie kunne leve af ogſaa i en Vinter ſom denne, der jo kan komme igjen. Vi maa huſte paa, at Finantsudvalget er ikke gaad høiere op end Regjeringen, men har taget et viſt Henſyn til de tidligere Lønnings-tillæg med i Beregning, hvilket Regjeringen ogſaa har gjort i ſine Forſlag. Naar man fører en ſaadan Diskuſſion herinde — og jeg forſtaar jo meget godt, at det kan være tilladt at gjøre denne Sammenligning — og naar man har tilladt ſig at fremsætte en Beregning om Millioner, ſom ſkulde blive Følgen af et ſaadant ſimpelt, meget nøie beſjendt og velbegrunder Forſlag, ſaa er jeg ikke bange for at viſe det høie Thing, at de Konſekventſer har dette Forſlag ikke. Jeg er ikke bange for at viſe de Herrer, at en forfat Undeſøgelse af Poſtloven i Finantsudvalget ikke vil føre til diſe Konſekventſer. Om der derimod kan være viſe andre Ulemper, ſom have foranlediget, at Forhandlingerne ere tørte iſtaa, ſom kunde jævnes ved en Forhandling under nye Synspunkter, har jeg ingen Mening om og tør jeg ikke ſige. Det er jo muligt, at Finantsudvalgets Flertal kan komme til det ſamme Reſultat ſom Lønningsudvalgets Flertal; men det kan jo ogſaa være, at der kan være en eller anden Nagle eller Forhindring, der er ſtrebet ind i Maſtinen, og ſom ikke er opdaget, men hvorved Maſtinen er gaad iſtaa, ſom kan tages ud, ſaa at Maſtinen atter kan rulle. Alſaa de Beſtylbdninger, der ere reiſte imod Finantsudvalget og alſaa ogſaa imod mig ſom Medlem af Finantsudvalget, og det Angreb, der er gjort mod det nævnte For-